

Скасовуються санкції в разі порушення термінів розрахунків. Це був дуже репресивний метод, через який багато компаній навіть в разі незначних порушень були зобов'язані повністю припинити свої експортно-імпортні операції. Система штрафів тепер буде «адекватна порушенням», але не зможе становити більше 1% від прибуткового капіталу банку.

Сподіваємось, що новий закон сприятиме створенню більш комфортних умов здійснення зовнішньоекономічної діяльності для українських підприємств.

Література:

1. Про валюту і валютні операції: Закон України від 21 червня 2018 року.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2473-19> (дата звернення 11.02.2019).

ТЕНДЕНЦІ І ПРОБЛЕМИ МІЖНАРОДНОЇ СПЕЦІАЛІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Очкурова Є.К.

*Науковий керівник: Вербицька В.І., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

В умовах жорсткої конкуренції і розподілу світових ринків визначення пріоритетних напрямів розвитку країни і концентрації наявних ресурсів з метою досягнення міжнародної спеціалізації України є актуальним питанням, від вирішення якого залежить місце держави серед інших країн світу. Невизначеність у спеціалізації призводить до подальших втрат позицій на міжнародних ринках, а розпорошеність ресурсів не дає можливостей для здійснення якісного прориву в жодній з галузей економіки. Крім того, посилюється відставання України від інших країн як у рівні розвитку технологій, так і у рівні якості життя населення.

Особливості природно-кліматичних умов створюють підстави розглядати Україну переважно як аграрну державу, і такі твердження особливо поширились в період світової продовольчої кризи. Основними проблемами на цьому шляху є висока інтенсифікація АПК європейських країн, неможливість конкуренції через високий рівень дотування в цих країнах, квотування міжнародних ринків сільськогосподарської продукції, суттєве відставання у застосуванні новітніх технологій та особливо генної інженерії, відсутність в Україні конкурентоспроможного насінневого фонду, тощо. До того ж, аграрна спеціалізація залишає мало можливостей для випереджаючого розвитку.

Особливе географічне розташування України найчастіше згадується у сфері політики, оскільки транзитний потенціал здатний забезпечити країні постійні доходи. Спеціалізація на продукції гірничо-металургійного комплексу, розвиток хімічної та нафтохімічної промисловості багато в чому визначає особливості міжнародної інтеграції України вже зараз. Але, на наш погляд, значна обмеженість і виснаженість сировинної бази, залежність від імпоротної сировини та енергоносіїв, висока енергоємність, фізичне і моральне старіння

виробничого капіталу, відставання від інших країн у запровадженні нових технологій роблять таку спеціалізацію неперспективною, такою, що остаточно перетворить Україну на малорозвиненого експортера сировини та продукції з невисоким рівнем переробки. Наслідки потужного радянського військово-промислового комплексу дозволяють Україні досі знаходитися серед країн-лідерів з експорту зброї, але й ці позиції поступово втрачаються. Нові військові контракти ще тримають Україну в десятці найбільших експортерів військової продукції, але морально українська зброя і техніка є застарілими і не відповідають вимогам сучасної армії. Крім того, слід пам'ятати, що в майбутньому модернізація ВПК ближніх сусідів призведе до «перетягування» ними більшої частини українського ринку (особливо у створенні авіа- та бронетехніки).

Провідні позиції на ринку енергетичного машинобудування в довгостроковій перспективі є також сумнівними. Значна частина коштів надходить від обслуговування та заміни обладнання електростанцій, які вичерпали більшу частину свого ресурсу. Спрямування на ринок, який лишився після розпаду СРСР, та висока конкуренція з російськими підприємствами ставлять розвиток цієї галузі під загрозу. Формально замкнений цикл виготовлення космічної техніки ще можливий, але практично конкурувати з іншими державами можна лише у виготовленні ракетноносіїв (спроектованих кілька десятиліть тому) та обслуговуванні пускових установок.

Отже, повноцінна міжнародна спеціалізація України можлива лише за умови повної модернізації певної групи галузей. Основною проблемою при цьому є дуже високий рівень зносу основного виробничого капіталу, відставання у розвитку технологій та висока енергоємність. Необхідно посилити інвестування у реальний виробничий сектор, і особливо за рахунок вітчизняного капіталу.

СТИМУЛЮЮЧІ НОВАЦІЇ ВАЛЮТНОГО РЕГУЛЮВАННЯ БАНКІВСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Султанова А.В.

Науковий керівник: Вербицька В.І., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Нещодавно прийнятий Закон № 2473-VIII «Про валюту і валютні операції» [1] покликаний значно покращити умови діяльності суб'єктів господарювання, що мають справу з процесом купівлі-продажу валюти, та таким чином сприяти створенню більш комфортних умов їх діяльності. Закон передбачає ряд змін, що стосуються також і банківських установ.

Головне що для них змінилось – це можливість надавати послуги в іноземній валюті. Отже, згідно положень нового закону, банкам надаються права надання банківських та інших фінансових послуг (виключаючи послуги із страхової сфери), та здійснення іншої фінансової діяльності, що виписана